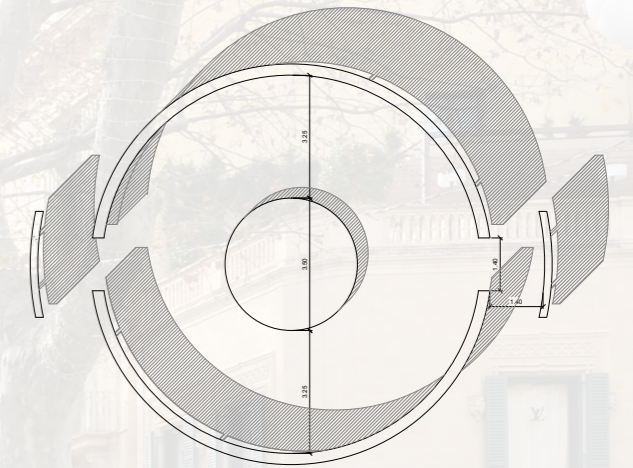

Clariana a la ciutat

“A partir de la simbiosis entre el bosc i la ciutat, i mitjançant l'arquitectura, el projecte de desorientació i recerca estableix diferents vincles entre l'espectador i la ciutat a partir d'un procés creatiu.”

1/200

COAIB

ESPAI INTERIOR

L'espectador entra a dins aquest espai, i en passa a formar part d'ell. Un espai tancat, tot i que permeable, el fa seu, passa a ser el seu territori, ha de conviure amb altre gent, el posseix, s'estableixen lideratges i rols. A la vegada que pren consciència del que l'enrevolta.

No es tracta d'un espai de transició, sino un espai que l'espectador pot habitar. Si pot seure, pot sentir la protecció envers la ciutat. Pot aïllar-se per un moment de la ciutat al bell mig de Palma, per abstraure's per un moment del ritme de vida agitat en que vivim. Un ritme de vida, que s'allunya dels antics temples, i on ja no hi ha lloc per espais de tranquil·litat i repós.

ESPAI IMAGINATIU

La clariana al bosc, forma part d'un espai arquetípic a la narrativa i l'imaginari popular. Com a la narrativa infantil, on es desenvolupen la caputxeta vermella, la casa xocolata,... És un lloc fèrtil per a la imaginació i la creativitat. Forma part d'un element recurrent com ho són una porta o un pont, capaç de fer-nos creuar a altres llocs de la nostra imaginació.

L'espai del conte és un espai conceptual i abstracte, on l'oient recorre a la seva les experiències de la seva memòria per completar-lo.

ESPAI EXTERIOR

La construcció el protegeix, l'aïlla i l'abstreu de l'entorn. La mateixa paret blanca que el protegeix, anul·la la seva visió horitzontal, amb l'objectiu de potenciar l'imaginació i els seus records. Esborrades les seves referències, es veu obligat a prendre atenció als seus sentits, llum, sorolls, vent,... On pren importància cada gest, cada passa, cada gir,... Entra el sol, veu el cel rodetjat d'abres. I la visió superior dels edificis de l'entorn, el duen a fixar-se en l'arquitectura que l'ha enrevoltat cada dia, i potser mai si havia fixat. En aquest estat d'abstracció, l'inconscient inevitable, el du a imaginar-se la part inacabada de l'edifici, façanes, habitacions, estils, detalls,...corren en la seva consciència imaginativa. Creant per uns moments, una nova Palma, diferent a qualsevol altra, esdevenint, arquitecte.